

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVI. ZATURDAG den 8sten APRIL 1848. No. 15.

REVOLUTIE IN FRANKRYK.

Louis Philippe onttroond—eene Republiek geproclameerd—opstand en bloedvergieting in Parys—schrikkelyk verlies van leven—het Paleis van de Tuillerien en het Palais Royal geplunderd — de Ministers op de vlugt—het leger en de nationale garde tot het volk overgegaan—het Koninklyke Paleis te Neuilly in den assche gelegd—aankomst van den Hertog van Nemours en andere leden van het koninklyke gezin in Engeland—al de fransche Admiraals tot het volk overgegaan.

Onder dit hoofd bevat de *European Times* van den 2 Maart een lang verhaal der gebeurtenissen, welke in de laatste dagen der maand February van dit jaar in Frankryk hebben plaats gehad, en waarvan het volgende de zakelyke inhoud is.

Naar luid der jongst alhier ontvangene Nieuw Yorksche Couranten was men wel beducht eerlang volksonlusten in Frankryk te zien plaats grypen, maar niemand kon vermoeden zoo spoedig de tyding van eene zoo gewigtige gebeurtenis te zullen vernemen. De Reformistische banketten bedreigden wel met eene hervorming van de regering, maar niet met eenen geheelen omkeer van zaken en de verklaring van eene Republiek.

Koning Louis Philippe was een zeer bekwaam en staatkundig monarch; men dacht derhalve dat hy altoos in staat zou zyn den volksgeest te leiden, en als er op aankwam, de zaken als naar gewoonte naar zynen zin te schikken. Hy scheen echter in den laatsten tyd te veel zelfvertrouwen en te weinige kennis van hetgeen in zyn ryk omging bezeten te hebben, om zich zoo onvoorziens alles: kroon, dynastie en de schoone vooruitzigten zyner afstammelingen, waarvoor hy zoo zeer gezorgd, zelfs de belangen der fransche natie er aan heeft opgeofferd, te laten ontnemen.

Thans is hy, naar alle waarschynelykheid, een vlugteling in Engeland. Men wist niet met eenige zekerheid, waar de koning gebleven was, maar een berigt uit Southampton van den 1 Maart vermeldt het volgende:

"Met de *Jersey Packet*, kapitein *Albot*, welke op het oogenblik is aangekomen, vernemen wy het volgende uit de *Jersey Chronicle* van Dingsdag (den 29 Feb.):

"" Onder de passagiers, alhier op gisteren, met de kotter Prins Alexander aangekomen, bevonden zich twee zeer voorname Fransche passagiers, vergezeld van eene voorname dame, twee kinderen en twee bedienden. Verscheidene geruchten zyn in omloop ten aanzien van den rang, welken deze vreemdelingen bekleeden; wy stellen ons tevreden met te weten, dat een hunner is de Generaal Lefevre, kommandant van de Seine. Ook kunnen wy zeggen dat de Gouverneur by hem zyne opwachting gedaan heeft. Wy hebben zoo even vernomen, dat een der bedienden van deze aanzienlyke passagiers de Heer Guizot of de Heer Duchatel is. Deze omstandigheid wordt eenigermate bevestigd door de daad, dat de Luitenant Generaal eene persoonlyke byeenkomst heeft gehad met den vernederden en afgezetten minister.""

""De kotter heeft 76 passagiers aan boord. De *Highlander* wordt vroeg in den morgen verwacht, en waarschynelyk zal de ex-koning zich aan boord van hetzelve bevinden.""

De onmiddelyke oorzaak dezer groote gebeurtenis is het verbod tegen het houden van een reformistisch banket op Dingsdag, den 22 February, hetwelk een der grootste staatkundige vergaderingen, welke ooit in de hoofdstad van Frankryk hebben plaats gehad, zou geweest zyn.—De in de zitting der kamer van Gedeputeerden, op den 21, gehouden woordenwisseling tusschen de Heeren Barrot en Duchatel, bereidde het volk voor op het geen gebeuren zou, namentlyk op de verschyning van een formeel verbod tegen het houden van het op den volgenden dag bepaald reformistisch banket.

Er werden proclamatien door den Prefect van de Policie en eene order van den Kommandant der Nationale gardes afgekondigd, verbiedende het houden van reformistische banketten en van alle volksbyeenkomsten, alsmede het verschynen van de Nationale gardes in monteering, zonder van hunne Chefs daartoe last te hebben ontvangen.

Ten gevolge dezer handelingen van het gouvernement hielden de gedeputeerden, leden der oppositie party, eene byeenkomst, waarin besloten werd, om het banket niet te laten plaats hebben, maar, om het volk te verzoeken zich aan de bevelen van het gouvernement te onderwerpen, en om eene beschuldiging tegen de Ministers in de kamer van gedeputeerden te brengen.—Verder werden ook besloten, om, ingeval de beschuldiging tegen de Ministers afgestemd mogt worden, als dan hunnen post als gedeputeerden neder te leggen.

Op Maandag den 21, des morgens, liet de oppositie party eene hervormings manifestatie in al de liberale dagbladen van Parys plaatsen, waarin al de gedeputeerden, Pairs van Frankryk en andere op het banket genoodigde personen, opgeroepen werden, om op den volgenden dag, Dingsdag, te 11 ure voor den middag, ter gewone vergadering plaats van de parlementaire oppositie, Place de la Madelaine, te verzamelen.

De inteekenaars voor het banket, die by de Nationale garde behooren, werden verzocht zich voor de kerk la Madelaine te plaatsen en twee evenwydige gelederen te vormen, tusschen welke de op het banket verzochte personen zich moesten plaatsen. Aan het hoofd van den stoet zoude de hoofdofficieren van de Nationale garde, die de demonstratie willen bywonen, zich stellen. Onmiddelyk achter de verzochte personen en de gasten moesten de officieren van de Nationale garde zich plaatsen. Achter deze volgen de Nationale gardes in kolonnen, naar opvolging der nummers van hunne legioenen. Tusschen de derde en vierde kolonnen de jongelingen van de scholen, voorgegaan van opperhoofden door hen zelven gekozen. Hierop volgen de andere Nationale gardes van Parys en de voorsteden in de boven voorgeschrevene orde.

Te half 12 ure moest de stoet den optogt beginnen en over la Place de la Concorde en de Champs Elysées zich naar de plaats, waar de vergadering zou gehouden worden, begeven.

Overtuigd zynde, dat hoe bedaarder deze demonstratie toeging, hoe krachtdadiger dezelve zal zyn; dat dezelve meer indrukwekkend zou zyn, wanneer men alle botsingen vermyde, ja zelf het voorwendsel daartoe; zoo werden de Burgers door het Committee verzocht om geen kreet te heffen, noch geene vlag of ander uiterlyk teeken te dragen. Het verzocht de Nationale gardes, die deel in de demonstratien wilden nemen, om ongewapend te verschynen; want het was de begeerte van hetzelve om een wettig en vreedzaam protest te doen, hetwelk vermogend moet zyn door de talrykheid en de vaste en vreedzame houding van de burgers.

Het Committee hoopte dat by deze gelegenheid een ieder zich als een beambte, belast om order te houden, zal beschouwen; hetzelve vertrouwde op de tegenwoordigheid van de Nationale garde; hetzelve vertrouwde op de gevoelens van de Parysche bevolking, welke publieke rust en vryheid begeert en wel weet dat, om de handhaving van hare regten te verzekeren, er niets meer noodig is, dan eene vreedzame demonstratie, gelyk zulks eener verstandige en verlichte natie betaamt, die bewust is der onwederstaanbare magt van hare zedelyke kracht, en die overtuigd is, dat zy hare wettige wenschen zal doen inwilligen door eene wettelyke en bedaarde uitdrukking van hare gevoelens.

Deze oproeping was uitgevaardigd door het algemeene Committee, belast met de directie van het banket van het 12de arrondissement van Parys; het vergaderen op het plein de la Madeleine werd echter door de militaire magt verhinderd.

Er bevonden zich vry meer dan honderd duizend man troepen in Parys en in de omliggende dorpen en forten. Er werden orders gegeven om al de punten der hoofdstad, waar men vermoeden mogt dat er verzamelingen van het volk konden plaats hebben, door de troepen te doen bezetten.

De volksmenigte nam van des morgens af allengs toe, zoo dat de voornaamste toegangen, leidende naar de wetgevende kamers, weldra opgevuld met volk waren, en het raadzaam geoordeeld werd om de policie en de troepen opteroepen, ten einde de rust te handhaven. Het volk verzamelde zich in groote menigte rondom de kamer van gedeputeerden en klom over de muren van dat gebouw; zy werden door de troepen aangevallen en terug gedreven; doch verzamelden zich weder op andere plaatsen. Zy legden hunnen haat tegen den Heer Guizot aan den dag door de vensters van zyn hotel te vernielen en te trachten het hotel binnen te dringen; maar werden door de troepen daarin verhinderd.

Al de troepen in de hoofdstad en de Nationale garde werden te wapen geroepen om het volk te bedwingen. Het begon terstond op verscheidene plaatsen barricades optewerpen, de straten te ontvloeren en toebereidselen te maken om wederstand te bieden.

De voornaamste toeloop van volk was naar de rigting van la Place de la Madelaine, waar de vergadering der reformistische party zou plaats hebben, en naar la Place de la Concorde en het gebouw der kamer van gedeputeerden. Het grootste gedeelte van het volk scheen toegevloeid te zyn meer uit nieuwsgierigheid dan wel met den wensch om wanorde te stichten; zy waren geducht meer door hunne talrykheid dan door het aan den dag gelegde voornemen.

Er verzamelde zich menigte volks van verschillende karakters. Groote menigte mannen, gekleed in blouses, soms ten ge-

talle van duizenden, liepen hand aan hand te zamen, in eene zekere orde en blykbaar onder het toezigt van aanvoerders. Een aantal studenten bevond zich op de Boulevards, verspreid onder andere personen van een meer dubbelzinnig karakter, of van slechte voornemens, zingende luidskeel *la Marseillaise*, en schreeuwende *Weg met Guizot! weg met het Ministerie!* hetgeen vergezeld ging met uitboezemingen van vreugde of van woede, naar gelang de omstandigheden het vereischten.

Zoo was het begin van een volksopstand, waarvan de uitslag, waarmede dezelve is bekroond geworden, niet gemeend werd door de bewerkers van denzelve. De oppositie party heeft niet gemeend Frankryk in eene republiek te herschapen, maar slechts hervormingen in de regering beoogd. Het volk is verder gegaan, dan men gewild heeft, en hiertoe schynt een ongelukkig geval aanleiding gegeven te hebben.

Dingsdag en Woensdag, den 22 en 23, liepen af met de optogten, het opwerpen van Barricades en eenige gevechten. De troepen drongen aanvankelyk door de volkshoopen heen om dezelven uiteen te jagen, en er werden aan halstarrigen eenige klinkslagen uitgedeeld; eenige personen kregen ligte wonden door bajonetsteken. In eenige straten vielen er gevechten voor, waarvan de uitslag door de *Eur. Times* niet vermeldt wordt. Ongelukkiglyk echter kwam te 10 ure 's nachts, van Woensdag, eene kolonne van 600 á 800 man, van alle klassen uit het volk, de Boulevards voorby. Onder deze volks menigte herkende men eenige *Communisten* en andere kwaadgezinde personen, die altoos gebruik maken van volksbewegingen om zich er onder te mengen en voordeel te doen.

Ofschoon de Heer Guizot toen reeds afgetreden was, werd het Hotel van het ministerie voor de Buitenlandsche zaken bewaakt door troepen. Te 10 ure 's nachts verscheen een jongeling by den kommandant van deze wacht, haalde een pistool uit en schoot hem dood; toen de manschappen hun kolonel zagen vallen, schoten zy onder het volk zonder eenige orders aftewachten.

"Het vallen van een schot, toen wy ons vleiden" zoo luidt het verhaal des correspondents van de *European Times*, "dat alles tamelyk over was, verwekte een onaangenaam gevoel"

"Het gedruisch van eene naderende menigte volks, komende van de Boulevards de Capucines, werd toen vernomen, en een droevig zacht gezang "Mourir pour la Patrie," werd gehoord. Te gelyker tyd met dezen droevigen en indrukwekkenden zang werd het gedruisch van wielen gehoord. Eene groote menigte volks naderde langzaam, voorgegaan door vier personen met fakkellicht. Achter deze was eene opene kar omringd met fakkeldragers. Het licht was sterk, zoo dat men vier of vyf lyken ongekleed in de kar uitgestrekt kon zien. Toen deze kolonne aan den hoek van de Rue Lepelletier kwam, werd deze zang vervangen door eene luide uitboezeming van woede, welke de genen, die dezelve gehoord hebben, niet ligt vergeten zullen. De processie maakte halt voor de drukkery van *Le Nacional*, en de gansche hoop riep, als uit een mond, luidskeel *Vengeance*. De lyken in de kar waren die van de opgemelde burgers, waarop de soldaten geschoten hebben.

"Deze gebeurtenis is zeer te bejammeren, omdat daardoor ligt mogelyk eene verandering in den uitslag der zaken kan teweeg gebragt worden. De nacht was schrikbarend; het gedruisch van de werklieden brak de stilte af; ik wist door de herinneringen van 1830 wat er omging; er werden barricades opgeworpen, en men was bezig eene zeer sterke aan den uitgang van de Rue Richelieu te maken, enz."

Inmiddels dezer optogten en bewegingen van het volk werden er door het gouvernement maatregels genomen om de opstandelingen door inwilligingen tot bedaren te brengen. Ongelukkiglyk te laat; het volk was niet meer te bedwingen.

Aan de vergadering der kamer van gedeputeerden van den 22 werden door de gedeputeerden van de oppositie, ten getalle van 53, met de onderteekening van Odillon Barrot aan het hoofd, een voorstel ingediend, om den Minister in staat van beschuldiging te stellen. Dit voorstel bevat 7 punten van beschuldiging wegens pligt verzuim en misbruik van magt.

In den namiddag van Woensdag begaf zich eene deputatie, bestaande uit officieren van de Nationale garde, naar de Tuilerien om de afzetting van de Ministers te vorderen, en werd door den Generaal Jacqueminot, kommandant der Nationale garde, te kennen gegeven, dat de Ministers reeds het verzoek om ontslag hadden ingediend.

Te 4 ure des namiddags van Woensdag werd het gerucht der aftreding van het ministerie verspreid en met vreugde door het volk vernomen. Op dat tydstip bevond zich eene groote menigte volks op de Boulevards uitroepende "Vive la Reforme." Een Generaal, die bevel voerde over de troepen, riep hun toe: "gy zult de hervorming hebben." "En de afzetting van de Ministers," hernam het volk. "Hunne afzetting, beschuldiging, alles zult gy hebben," was het antwoord, hetwelk door het volk met vreugde kreten beantwoord werd.

In de zitting der kamer van gedeputeerden, in den namiddag van Woensdag, werden den Minister van Binnenlandsche zaken eenige vragen gedaan, betreffende de gebeurtenissen in Parys. De Heer Guizot, die even te voren binnen de vergadering was gekomen, stond op en zeide: "Ik kan op het oogenblik niet antwoorden op de vragen van het achtbare lid. De Koning heeft Graaf Molé by zich laten komen en hem belast met de vorming van een nieuw Ministerie."

Op deze woorden volgde een luid gejuich met den uitroep van "Bravo!" Dit scheen den heer Guizot te hebben geergerd. Hy vervolgde zyne rede zeggende: "Wy zullen niet verhinderd worden, door dergelyke manifestatien, welke ik thans gehoord heb, om onze pligten te vervullen tot zoo lang wy in de uitoefening van onze posten blyven, hetgeen zal zyn tot dat onze opvolgers benoemd worden. Wy zullen in al onze verrigtingen naar ons beter weten en naar geweten handelen, alles doen ten beste van het land."

Na eene korte tusschenpozing stond de Heer Odillon Barrot op en zeide: "Ten gevolge des toestands, waarin het kabinet zich bevindt, wil ik myn voorstel van gisteren (de beschuldiging van de Ministers) uitstellen." (Luid geroep van "Ja, Ja" en "Neen, Neen.") "Ik zal het aan de beslissing van de kamer laten." ("Neen, Neen."

De Heer Dupon vorderde ook om de beraadslaging over die beschuldiging uittestellen, maar werd geantwoord met herhaald geroep van "Neen, Neen."

De Heer Guizot sprak wederom en zeide: "Zoo lang het kabinet belast zal zyn met de publieke zaken, zullen wy de wetten doen eerbiedigen. Het kabinet ziet niet in waarom de kamer hare werkzaamheden zou staken. De kroon maakt op het oogenblik gebruik van hare prerogatief; deze prerogatief moet geëerbiedigd worden. Zoo lang als het kabinet op deze banken zit, moeten geene zaken uitgesteld worden."

De President bragt het voorstel van uitstel van den heer Odillon Barrot in omvraag. Omtrent honderd leden van de Oppositie verklaarden zich voor het voorstel; al de leden van de Conservative party waren er tegen. De vergadering werd gesloten met hevige opschuddingen.

Naar mate het gerucht der aftreding van de Ministers algemeen verspreid werd, klom de vreugde van het volk. Het schynt, dat geen ministerie gehater was, dan dat van den heer Guizot.

Graaf Molé werd aangekondigd als Minister, maar werd afgekeurd. Daarop werden Thiers en Barrot als Ministers benoemd, maar de proclamatien hunner benoeming werden van de publieke plaatsen, waar dezelven aangeplakt waren, afgerukt en gescheurd.

Wy vinden wel de namen van Thiers, Odillon, Barrot, Duvergier de Hauranne en Lamoriciere onder de volgende proclamatie, maar verder niets meer ten aanzien van het nieuwe ministerie.

"Er zyn bevelen gegeven om overal met het schieten optehouden.

"Wy zyn door den koning belast om een nieuw ministerie te vormen.

"De kamer zal ontbonden worden en men zal zich tot het volk wenden.

"Generaal Lamoriciere is benoemd tot Kommandant van de Nationale gardes."

Onder aan staat:

"Al de Ministers hebben hunne hotels verlaten—

"De Beurs is gesloten."

Deze proclamatie moet in den voormiddag van Donderdag, den 24, uitgevaardigd zyn geworden.

Des middags ging de Heer Odillon Barrot, vergezeld van Generaal Lamoriciere, naar het ministerie van Binnenlandsche zaken, alwaar deze Generaal in tegenwoordigheid van de Nationale garde en een aantal burgers geinstalleerd werd.

Kort hierop werd eene proclamatie aangeplakt, gedagteekend den 24 February 1848, geteekend door Generaal Lamoriciere en gecontrasigneerd door Odillon Barrot, waarby de eerste te kennen geeft, dat hy door het nieuwe ministerie bekleed was met het opperbevelhebberschap der Nationale garde van het departement van de Seine.

Te 2 ure werd de volgende proclamatie, gedagteekend door Odillon Barrot aangeplakt:

"Burgers van Parys! De Koning heeft afstand gedaan. De door de revolutie van July geschonkene kroon is thans geplaatst op het hoofd van een kind, beschermd door zyne moeder. Zy zyn beide onder de bescherming van de eer en de dapperheid der bevolking van Parys. Alle oorzaak van tweespalt onder ons hebben opgehouden te bestaan. Er zyn orders aan de linie troepen uitgevaardigd om naar hare respectieve kwartieren terug te keeren.—Onze dappere krygsmagt kan beter gebezigd worden dan om haar bloed te vergieten in een zoo betreurenswaardigen stryd.

"Myne beminde Medeburgers! Van dit oogenblik af is de handhaving der publieke rust toevertrouwd aan den moed en de voorzigtigheid des volks van Parys en van deszelfs heldhaftige nationale garde. Zy zyn altoos getrouw gebleven aan ons edel land; zy zullen hetzelve niet verlaten in dezen hagchelyken toestand."

Deze maatregels werden te laat genomen; te veel bloeds was er vergoten; het volk was reeds meester van bykans de gansche stad; op al de uitgangen der straten werden er barricades opgeworpen, en menschen uit alle standen en kunne waren met een onbeschryvelyken yver bezig aan derzelver oprigting; de opstand was reeds te algemeen en niet meer te bedwingen.

Er werd in de kamer van gedeputeerden door Odillon Barrot voorgesteld, om een regentschap onder de Hertogin van Orleans aantestellen tot de meerderjarigheid van den Graaf van Parys; dit voorstel werd verworpen en eene Republiek geproclameerd.

De Hertogin van Orleans en de Graaf van Parys gingen te half 2 ure des namiddags naar de kamer, vergezeld van den Hertog de Nemours en een aantal officieren te paard. De Hertogin was in diepen rouw gekleed.

De Heer Sauzet presideerde in de kamer alwaar 300 leden tegenwoordig waren. Kort na de opening der zitting werd er aangemeld, dat de Hertogin en hare twee zonen op het paleis waren aangekomen. Zy kwam binnen de zaal met hare twee kinderen, vergezeld van de Hertogen van Nemours en Montpensier. De jonge Graaf van Parys ging vooruit aan de hand van een lid der kamer; hy drong met moeite door tot aan den halven cirkel, welke opgevuld was met officieren en manschappen der Nationale garde. Zyne tegenwoordigheid verwekte een diepen indruk op de vergadering. De Hertogin kwam daarop binnen en plaatste zich in een armstoel tusschen hare zonen. Eenige menigte volks uit de lagere klasse en de Nationale garde drong toen met geweld binnen de zaal. De Hertogin zag zich genoopt, veiligheidshalve, met hare kinderen verder op te gaan en zich op een der hooge zitplaatsen regt over den stoel van den president te plaatsten. De komst van het volk verwekte eene groote opschudding en geraas. Toen het gewoel eenigzins bedaard was, stond de Heer Dupin op en kondigde der vergadering aan, dat de Koning afstand gedaan had van den troon ten gunste van zynen kleinzoon, onder het regentschap van de Hertogin van Orleans. Eene stem van de publieke gallery riep uit: "Het is te laat."

Dit verwekte eene verschrikkelyke opschudding. Een aantal gedeputeerden en Nationale gardes gingen zich plaatsen rondom de koninklyke familie, ten einde haar te beschermen. De Heer Marie beklom toen het spreekgestoelte; maar zyne stem werd verdoofd door het geweldige geschreeuw van het volk. Toen er stilte begon te heerschen, zeide hy: "dat in de hagchelyke omstandigheid, waarin de hoofdstad zich bevond, het zeer dringend vereischt werd om eenige maatregels te nemen, ten einde het volk tot bedaren te brengen. Sedert den morgen had het kwaad grooten voortgang gemaakt. Zullen wy de Hertogin van Orleans of den Hertog van Nemours tot regent verklaren?

De Heer Cremieux, die daarop sprak, was van gevoelen, dat het nieuwe gouverment moest gehandhaafd worden. De Heer Genoude zeide dat men zich tot het volk moest wenden. Be Heer Odillon Barrot beklom toen het spreekgestoelte en verdedigde de regten der Hertogin van Orleans. De Heer Larochejaquelin ondersteunde het beroep op het volk. De Heeren Lamartine en Ledru Rollin drong er op aan om een provisioneel gouvernement daartestellen. De Heer Sauzet zette zynen hoed op het hoofd, en de zitting werd gesloten.

De Prinses vertrok, gevolgd door de leden van het centrum. De leden van de linkerzyde alleen bleven in de zaal. De opstandelingen riepen of liever droegen den Heer Dupont de l'Eure naar den Presidentalen stoel. Het spreekgestoelte en al de zitplaatsen werden door het volk en de Nationale gardes bezet, en de namen der volgende leden van het provisionele gouvernement werden afgekondigd, terwyl er een tooneel plaats had, waarvan sedert de Conventie geen voorbeeld was:

Garnier Pages, Arago, Marie, Ledru Rollin, Lamartine en Cremieux.

De afkondiging werd beantwoord met het herhaald geroep van *Vive la Republique*, en de vergadering toog op naar het Hotel de Ville om het Provisionele gouvernement te installeren.

Na de installatie van het Provisionele gouvernement, werden de volgende benoemingen gedaan:

Dupont de l'Eure, President.
Lamartine, Buitenlandsche Zaken.
Arago, Marine.
Ledru Rollin, Binnenlandsche Zaken.
Marie, Publieke werken.
Carnot, Publiek onderwys.
Bethmont, Handel.
Garnier Pages, is bevestigd als Maire van Parys.
Cavaignac, Gouverneur van Algiers.
De Courtais, Kommandant van de Nationale garde.

De eerste proclamatie van het Provisionele gouvernement is van den volgenden inhoud:—

"In naam van het Souvereine Volk.

"Burgers! Het Provisionele gouvernement is thans geinstalleerd; het zal bestaan, door den wil van het volk, uit de burgers Frederik Arago, Louis Blanc, Marie, Lamartine, Flocon, Ledru Rollin, Recurt, Marast en Albert, die belast zyn te waken voor de uitvoering der maatregels, welke door het gouvernement genomen zullen worden. De wil van het volk heeft tot gedelegeerden in het departement van Policie gekozen de burgers Coussidière en Sobrier. Dezelve Souvereine wil van het volk heeft den burger Et. Arago tot Directeur Generaal van de Posteryen benoemd.

"Zynde deze de eerste uitvoering der bevelen, uitgevaardigd door het Provisionele gouvernement, zoo heeft men noodig geoordeeld, dat de bakkers, of verkoopers van levensmiddelen in Parys, hunne winkels open zetten voor al degenen, die daarvan gebruik willen maken.

"Het volk wordt uitdrukkelyk aange-

maand om hunne wapens niet afteleggen, noch hunne stellingen, of revolutionaire houding te verlaten. Zy zyn dikwyls door verraad misleid geworden. Het is van groot belang, dat zy geene gelegenheden verschaffen tot aanvallen, welke even misdadig als verschrikkelyk zyn."

Er zyn andere proclamatien door het provisionele gouvernement op den 24 uitgevaardigd; onder anderen een aan het fransche volk, hetzelve bekend makende met de gebeurtenissen en veranderingen, welke er plaats gehad hebben. Een ander bevattende verbod aan de ex-kamer van Pairs om te vergaderen; een ander waarby de kamer van gedeputeerden ontbonden wordt.

Er zyn verscheidene andere maatregels door het gouvernement genomen. De Municipale garde, welke zich het meest tegen het volk verzet heeft, werd ontbonden. De wacht der stad Parys is toevertrouwd aan de Nationale garde, onder de bevelen van den Heer Courtais, opperbevelhebber der Nationale garde van Parys.

Op den 25 werd eene proclamatie afgekondigd bevattende de organisatie van eene beweegbare Nationale garde van 24 bataillons. De Beurs werd by besluit van het gouvernement op den 26 tot nader order gesloten.

Op Vrydag gaf zich het kasteel van Vincennes aan de opstandelingen over, en Zaturdag was de rust bykans algemeen hersteld.

Op Zondag had er eene plegtige demonstratie door de nieuwe Republiek plaats. Al de leden van het Provisionele gouvernement begaven zich in plegtigen optogt van het Hotel de Ville naar de kolom van July, op het plein van de Bastille, ten einde in tegenwoordigheid van de Nationale garde en het volk "den grooten dag der herovering van de vryheid," intewyden. Niettegenstaande het den ganschen dag onophoudelyk zwaar regende, was de gansche bevolking van Parys op de been om dit schouwspel by te wonen. De gansche Nationale garde was onder wapen en defileerde voor de kolom, en salueerde dezelve voorby trekkende. De kolom was geheel overdekt met driekleurige vlaggen.

Wy keeren nu terug tot de koninklyke familie.

Op Donderdag morgen na de aftreding van het Ministerie van Guizot, bevonden zich de Koning, de Koningin, de Hertog en de Hertogin van Nemours, de Hertog en de Hertogin van Montpensier en de Hertog en de Hertogin Auguste van Saxen Coburg in het Paleis van de Tuillerien.— De Koning was omringd van een aantal goede vrienden, onder anderen de Hertog de Broglie en verscheidene andere leden der kamer van Pairs; als mede de Heer Thiers en andere leden der kamer van gedeputeerden. Men raadpleegde over de beste maatregelen, welke in de dringende omstandigheden van het oogenblik konden genomen worden.

De Hertog van Nemours had toen het opperbevel over de troepen in het paleis.

De opstandelingen trokken in groote groepen naar de rigting van de Tuillerien. De Nationale garde maakte plaats voor hen en verzocht dat het grof geschut niet tegen het volk mogt gebezigd worden.— De Hertog bewilligde hun verzoek, en er werd geen enkel schot uit het grof geschut tegen het volk gedaan.

Toen het volk met rasse schreden het paleis naderde, werd de Koning aangeraden om hetzelve te verlaten, waaraan Z. M. aanvankelyk geen gehoor wilde leenen, en eindelyk met tegenzin daartoe overging. De Koning vertrok vergezeld van de Koningin, de Hertogin van Nemours en hare drie kinderen, de Hertog en de Hertogin van Saxen Coburg met hunne zeer jonge kinderen, en de Hertogin van Montpensier. Het koninklyke gezin werd begeleid door een klein detachement troepen op den weg naar Drieux.

Na het vertrek der koninklyke familie rukte het volk op de Tuillerien aan en een hevig gevecht had er plaats. De Nationale garde ontruimde geheel en al de plaats, en het getal opstandelingen nam ontzettend toe, zoodat de Hertog van Nemours, allen tegenstand vruchteloos beschouwende, de vlugt nam door de tuinen van het paleis.

De Hertog toen vernemende dat de Hertogin van Orleans met hare twee kinderen naar de kamer was gegaan, volgde haar derwaarts.

Een ander berigt vermeldt het vertrek van den Koning in dezer voege: "De Koning, de Koningin en de Prinsessen vertrokken van de Tuillerien kwartier voor één ure. Hunne Majesteiten zaten in eene *coupé* en de prinsessen in een rytuig met twee wielen. Zy werden geescorteerd door een aantal Nationale gardes en een sterk detachement dragonders. Zy werden op weg dikwyls zeer grof door het volk beleedigd. Het koninklyke gezin ging eerst naar St. Cloud, van daar naar Trianon, waar hetzelve te vyf ure aan kwam. Van Trianon vertrokken zy zonder zich optehouden naar de naaste station van den spoorweg van Rouaan; en van daar naar Eu."

Na het verlaten van de kamer van gedeputeerden zagen de Hertogin van Orleans en de Hertog van Nemours zich genoopt de wyk in het Hotel des Invalides te nemen. Aldaar werden zy door het volk vervolgd, en toen een aanval gedaan werd op dat hotel, oordeelden zy het raadzaam van elkander te scheiden en een best heen komen te zoeken.

Het jongste berigt, van Zondag den 27, vermeldde dat de Hertogin en hare twee kinderen Havre bereikt hadden.

De Hertog van Nemours en de Hertog en Hertogin van Saxen Coburg, benevens de Graaf Jarnac kwamen den 27 te Londen aan.

Na dat de troepen het paleis der Tuillerien ontruimd hadden, ruktten de opstandelingen binnen hetzelve, vernielden alles wat zich er in bevond, met uitzondering van den troon, welken zy door de straten en langs de Boulevards in processie droegen en ten laatste aan stuk sloegen. Elders wordt vermeld, dat de troon op het plein van de Bastille digt by de kolom van July verbrand is geworden.

Een dergelyk lot onderging het Palais Royal. Al de meubelen in dit gebouw werden uitgedragen en in den tuin verbrand.

De busten van Louis Philippe werden overal vernield.

Het paleis van Neuilly en dat van St. Cloud zyn in den assche gelegd.

De drukkery van de *Moniteur* is ook vernield geworden.

De Heer Arago, Minister van Marine, liet op Vrydag nacht al de fransche Admiraals in Parys tot zich komen. Zy verschenen ook allen. Hy vroeg hun, of zy bereid waren de Republiek te dienen; zy antwoorden "Ja, allen." Hy zeide dat hy een man van moed en standvastigheid noodig had; hy wist dat zy allen deze hoedanigheden bezaten; zy moesten dus onder hen een opperbevelhebber van de zeemagt der Republiek kiezen. Zy verklaarden te zullen berusten in zyne beslissing. Hy zeide toen, dat hy evenveel vertrouwen in allen stelde; maar er bevond zich een onder hen, die bovendien eene gunstige zyde bezat, welke zyne keuze bepaalde—die van populariteit; om deze reden benoemde hy Admiraal Baudin tot opperbevelhebber der vloot van Toulon. Deze benoeming werd door allen goedgekeurd.

Op Zaturdag morgen vertrok Admiraal Baudin van Parys naar Toulon, van waar hy onverwyld naar Algiers moest zeilen.— Zyne instructien luiden om al de schepen in de haven van Algiers in bezit te nemen en Algerie tot een integrerend gedeelte der Fransche Republiek te verklaren.

Het paleis der Tuillerien is herschapen in een Hospitaal voor burgerlyke werklieden en zal den naam voeren van "Hotel des Invalides Civiles."

Op Dingsdag, den 29, was de rust volkomen in Parys hersteld en alle vrees voor eene hernieuwing van onlusten verdwenen. De berigten van de districten en provintien van Parys waren allen zeer bevredigend. Overal was men de Republiek toegedaan.

Het getal dooden moet groot geweest zyn, het beliep reeds volgens een berigt van Donderdag morgen, meer dan 500.— Het gevecht schynt het hevigste te zyn geweest in den omtrek van het Palais Royal en de Tuillerien.

Het was niet bekend hoedanig de mogendheden over deze gewigtige gebeurtenis dachten; zeker niet gunstig. Op Zaturdag werd onder de Engelschen in Parys een onrustwekkend gerucht verspreid, namentlyk: dat Lord Normanby Parys stond te verlaten. Men dacht dat hy orders daartoe van zyn gouvernement zal afwachten, maar dat het mogelyk was dat hy uit Parys naar eene naburige plaats zou gaan, en daar zyne instructien afwachten.

De Heer Rush, de Gezant der Vereenigde Staten, is Zaturdag naar het Hotel de Ville gegaan om het Provisionele gouvernement te erkennen en zyne hartgrondige gelukwensching aan hetzelve toe te brengen.

De Heer de Rotschild heeft ter kennis van het Provisionele gouvernement gebragt, dat het zyn voornemen was al zyne verbindtenissen aan den Staat wegens de nieuwe geldleening te vervullen. Hy heeft ook 50,000 fr. aan de Maire van Parys gezonden ter uitdeeling onder de gekwetsten.

Het Provisionele gouvernement heeft iets gedaan, dat dadelyk Rusland tegen hetzelve in het harnas zal jagen. Het heeft aan de uitgewekene Polen de kazernen, welke door de Municipale gardes bezet werden, afgestaan, om zich te organiseren onder de nationale vlag. Deze uitgewekenen hebben op Zondag, den 27, eene vergadering in de Manege, gehouden, op de Boulevards de la Madelaine, en een Provisioneel Bestuur, bestaande uit zeven personen, onder het presidentschap van Generaal Dwernicki, benoemd.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 April 1848.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 15 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten, wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd Administratie van het fonds in 's Gravenhage, trekken zal drie stellen Wissels, ieder van *f* 1000.—en een stel van *f* 400.—betaalbaar op twee maanden, en dat zy toegekend zullen worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by biljetten van inschryving, welke op aanstaanden Dingsdag, den 11 dezer, des morgens uiterlyk te 11 ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekende ter Griffie van de Regtbank der kolonie binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 7 April 1848.
De Griffier by de Regtbank,
Boekhouder by den Raad voormeld,
A. BEAUJON.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Eliau Albor.	M. H. Senior.
Danl. Jesurun.	Ester Jb. R. Mendez.
M. Ezra.	David Senior.
Mord. A. Correa.	Ribca Ic. Penso.
S. Levy Maduro Jr.	Sara de David Dovalli.
Joseph Fidanque.	Mose Henriquez Juliao.
M. A. Correa.	A. A. Aarons.
Moise Pereira.	Dd. C. Henriquez.
Pardo & Dovale.	Dewed. J. Gahne.
C. Cleantis de Fornié.	José Benito Dies.
M. M. A. Correa.	D. C. Henriquez.
David Cardoze.	José Penso.
David Capriles Son.	Ramon G. Rodriguez.
Peter Cockburn Prince.	Manuel Ma. Quintero.
Jonvaux.	Manuel de Haro.

Curaçao den 7 April 1848.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

AL degenen, die voor bewezene geneeskundige diensten over de jaren 1838 tot en met 1846 aan Doctor N. ROJER schuldig zyn, worden verzocht, ter voorkoming van onaangenaamheden, ten spoedigste hunne rekeningen by Mr. J. H. BEAUJON te komen voldoen.

Curaçao den 7 April 1848.

DE schuldeischers van *J. B. en A. S. LAURENT* kunnen zich van den 14 dezer af by Mr. J. H. BEAUJON vervoegen om, naar evenredigheid van het bedrag hunner vorderingen, voldaan te worden.

Curaçao den 7 April 1848.

Publieke Verkooping.

JB. ABM. JESURUN en D. A. JESURUN zullen op aanstaanden Maandag, den 10 dezer, voor hunne pakhuizen in de Heere Straat, de volgende goederen, voor rekening van de genen, die het mogte aangaan, by publieke veiling doen verkoopen, als:—

Eene party Zeilen, Touwwerk en Blokken.
Eenige Vaten Tarwe Meel.
Eenige Vaten Spek.
Roode Wyn in Pypen.
Zoet Olie in Vaten.
Spykers.
Oud Koper.
Koperen Roerhaken en Vingerlingen

als mede:

Verscheidene Porceleinen Tafel Serviesen en ander Glas en Aardenwerk—Verzilverde Tafel Serviesen—eenig Zilverwerk—Yzeren en Koperen Keuken gereedschappen, en een aantal andere goederen meer, allen gesalveerde goederen der op het eiland Klein Curaçao gestrande Fransche Korvet LA BOUSSOLE; zullende de verkooping precies te 12 ure 's middags een aanvang nemen.

Curaçao den 7 April 1848.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

April 3 ned. boot Fortuna, D. H. Woutersz, Bonaire.
—— — ned. golet Victoria, D. Lopes. Coro.
—— — ven. golet Am. Dorothea, C. Sterling, Pto.Cav.
—— — ned. golet Rigolette, C. de H. Evertsz, S. Thom.
—— — ned. bark Bonaire, N. Maduro, Bonaire.
—— — ven. bark Resolucion, C. Hart, Bonaire.
—— 4 ned. golet J. A. Jesurun, J. B. v. d. Dys, Coro.
—— — ned. golet Lafama, T. Arnoldus, Bonaire.
—— 6 ned. golet Ma. Louisa, J. M. Curiel, Marac.
—— — dom. golet Jovan Antonita, A. Camilio, S. Dom.
—— — am. golet Manson, E. Colman Jr., Boston.
—— — ned. golet Carolina, W. H. Hueck, Marac.
—— 6 ned golet Paciencia, J. J. Ricardo, Coro.
—— — ned. golet Morris, J. H. Montanus, Gonaiva.
—— 7 ned. golet Hendrina, P. C. Gorsira, St. Thom.
—— — ven. golet Juanita, S. Rodriguez, Margaritha.

UITGEKLAARD.

—— 1 ven. golet Perseverancia, V. Morillo.
—— — ven. golet Figaro, M. Grampera.
—— 3 ven. golet Eclipse, G. Muller.
—— 4 ned. bark Onderneming, J. Troffel.
—— — ven. golet Esperansa, B. Florens.
—— — ned. golet J. A. Jesurun, J. van der Dys.
—— — sp. golet Anita, D. C. Fernandez.
—— 5 ned. golet Rigoletto, C. de H. Evertsz.
—— — am. golet Eben Atkins, S. Whilden.
—— 6 sp. golet Cometa, A. Rotger,
—— — ned. boot Fortuna, D. H. Woutersz.
—— — ned. golet Carolina, W. H. Hueck.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

APRIL 1848.

N. M. Zondag den 2 te 6 u. 5 m. 's avonds.
E. K. Maandag den 10 te 9 u. 54 m. 's morgens.
V. M. Dingsdag den 18 te 9 u. 35 m. 's morgens.
L. K. Woensdag den 26 te 9 u. 24 m. 's morgens.

Verleden Zondag, den 2 dezer, is de Fransche Oorlogs Korvet L'EMBUSCADE, Kommandant DE MARIGNY, alhier van Port au Prince aangekomen, en Woensdag naar Martinique vertrokken, aan boord hebbende den Kommandant, eenige officieren en een gedeelte der manschappen van de onlangs op het eiland Klein Curaçao vergaande Korvet LA BOUSSOLE.— Een gedeelte van de officieren en manschappen waren reeds op den 22 Maart jl. naar Brest vertrokken, aan boord van het Fransche Barkschip SALAMANDER, Kapitein DUPONT.

Den volgenden dag na de aankomst in deze haven en by het verlaten van dezelve, deed L'AMBUSCADE een saluut, hetwelk by de aankomst van het fort Amsterdam en by het vertrek van het fort Rif beantwoord werd.

Wetenschappelyke Mengelingen.

Men weet dat de geleerden zich vele moeite hebben gegeven, om uit de weinige overgeblevene documenten, die de alles vernielende tyd en de barbaarsche zeden der veroveraars gespaard hadden, de geschiedenis der oudheid op te helderen, te verklaren en uit te breiden. De voornaamste bronnen zyn geweest de hieroglyphen van Egypten en de opschriften in keilschrift, die in het zuidwestelyke gedeelte van Azië aanwezig zyn.

Wat de eersten aangaat, heeft Champolion, onder degenen, die den weg gebaand hebben, zich het meest verdienstelyk gemaakt. Men is thans zoo ver gevorderd in het lezen en verklaren dier willekeurige teekenen, waardoor de voortbrengselen des denkvermogens zigtbaar en mededeelbaar worden, zoo dat het te hopen is, dat binnen kort eene aanmerkelyke leemte in de geschiedenis zal aangevuld worden. Men vindt reeds plaatwerken van den steen van Abysos met de opvolging van de oude koningen van Egypte, en van hieroglyphen met hunne uitleggingen. Het voornaamste resultaat van de onderzoekingen van Lepsius is geweest de ontcyfering van een document, dat den naam van *het boek des doods* draagt.

Wat het keilschrift betreft, hetwelk in twee verdeeld wordt: dat van het Persische en dat van het Babylonische ryk, hebben verscheidene geleerden van Duitschland zich beyverd om het Persische alphabet te ontdekken. Zoo zyn al de letters de eene na de andere bekend geworden.

Eindelyk is het Rawlison gelukt een opschrift met keilschrift geschreven te ontcyferen, te weten: eene soort van troonrede van den koning Darius, waarin hy de belegering van Babylon verhaalt. Aan het einde zegt Darius: "*dat de gene, die dit opschrift zou durven uitwisschen, door Ormuts vervloekt en kinderloos zy.*" Men gelooft algemeen, dat de Belsazaar van Daniel toenmaals regeerde.

Zoodra Rawlison hetzelve ontcyferd had, begonnen de professoren van Duitschland al de opschriften in Persisch keilschrift, die in de museums waren, te vertalen. Een Duitsch tydschrift heeft het opschrift van Darius met commentarien en eene vergelyking daarvan met het verhaal van Heredotes in het licht gegeven.

De opgravingen op den berg van Nimroed werden voortgezet; vele Nestorianen waren er aan bezig. Het is echter te bejammeren, dat de Porte de uitdelving van de Assyrische oudheden verboden heeft, ten einde zelve een museum te Constantinopel te kunnen oprigten. Zulk eene inrigting zal daar weinig nut stichten, ten minste zoo lang de Turksche geleerden zich op niets anders dan op het Koran toeleggen.

Men heeft eene lyst gemaakt van de uitgedolvene voorwerpen, onder anderen van obelisken, bas-reliefs en schilderstukken; deze laatste zyn zoo beschadigd, dat zy tot geene ontdekking kunnen leiden en slechts onwedersprekelyk getuigen van die woeste zucht tot vernieling, welke de zeden der oude volkeren kenschetste, en die de profeten zoo dikwerf in dichterlyke beelden afgemaald hebben.

De fransche kamers hebben 300,000 franken toegestaan voor eene prachteditie der oudheden van Ninive met plaatwerken; hetgeen den geleerden de gelegenheid zal verschaffen, om den sleutel van het Assyrissche keilschrift te vinden, zoo als zy het met het Persische gedaan hebben. Men is inderdaad reeds bezig met de ontcyfering van de opschriften van Ninive, welke Liard naar Londen en Botta naar Parys gezonden hebben. Men meent den naam van Sardanapalus ontdekt te hebben, door denzelven van zyn grieksch kleed te ontdoen. Maar het schynt, dat die naam gemeen is aan verscheidene koningen.

Er zyn ook in Palestina, op Cyprus en andere plaatsen Assyrische gedenkteekenen ontdekt geworden, welke een bewys opleveren, dat die landen eens door de Assyriers veroverd waren.

Gelukt men ook, om het Assyrische schrift, gelyk het met het Egyptische en Persische geschied is, te doen spreken, om ons de geheimen van ouds te vertellen, hoe veel licht zal dan niet op de geschiedenis verspreid, hoe vele dwalingen zullen niet afgelegd worden!

Misschien zal ook de bybel-uitlegkunde eene aanwinst doen met de toegenomene kennis der oud-assyrische en Persische talen, daar men reeds opgemerkt heeft, dat in sommige boeken van het oude Testament, zoo als Esra, Nehemia, Job, Daniel, Jonas, vele Chaldaïsche en Persische woorden voorkomen, die in de Joodsche taal ingeslopen zyn.

De reize van Lepsius heeft ook toegebragt, om de oude kaart van den togt der Israëliten door de woestyn te verbeteren. Hy heeft de Arabische woestyn bezocht en bevonden dat de hedendaagsche berg Sinaï niet die van Mozes kan wezen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Maart 1848.

By beschikking van heden No. 130, is door den Heer Gezaghebber, ten gevolge der bepaalde jaarlyksche aftreding, een eervol ontslag verleend aan den Heer M. C. Henriquez als lid der School Commissie; terwyl tot vervulling der door die aftreding op 1°. April d. j. in opgemelde Commissie te ontstane vacatures zyn benoemd

de Heer J. C. Schermer, by herkiezing
en
de Heer Abraham Haim Senior.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

BY beschikkingen van heden Nis. 115 en 118 zyn op de daartoe gedane aanzoeken, respectivelyk, door het Bestuur, tot voogden benoemd:

de Heer Willem Paul Chapman, over de minderjarige *Paulina Martina*
en
de Heer Casper Lodewyk van Uytrecht, over de minderjarige *Urania Louisa Sticht* en *Ernst Frederik Sticht.*

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

ALZOO de persoon van *GEORGE MOUNT,* alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf Louis, oud 17 jaren, zoon van Dominga, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken,* na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

ALZOO de persoon van *ALBERTINA MIGEL,* alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slaven Silvania, oud 18 jaren, dochter van Albertina, met hare twee kinderen genaamd Maria Victorina, oud 4 jaren en Adelaida Petronella, oud 1 jaar, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken,* na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 April 1848.

VAN wege den Gezaghebber dezer kolonie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek om Brieven van Manumissie zyn verleend geworden aan de slaven:

Josefina Carmelita
Leticia Catharina de Sena
Petronella Amelia
Victorina Andorina
Maria Victorina
Lisette Everine
Dorothea Estevanus
Helena Augusta
Honorina Maria
Gerarda Benedictus
Amalia Mercelina
Claude Lucien
Hermanus Maximi
} toebehoord hebbende aan de Gebroeders Lauffer.

Nicolaas, toebehoord hebbende aan Lea van A. Jesurun.

Plantina Theresa, toebehoord hebbende aan Bernardus Smit.

Louis Martis, toebehoord hebbende aan Johanna Elizabeth Graval.

Clara Dorothea
Poulina Cicilia
Julia
Eliza
} toebehoord hebbende aan Clara Houweel.

en William, toebehoord hebbende aan de weduwe A. Mattey.

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Josefina Carmelita Eufemia.
Leticia Catharina de Sena Eufemia.
Petronella Aurelia Eufemia.
Victorina Andorina Aargau.
Maria Victorina Duchatel.
Lisette Everine Blein.
Dorothea Estevanus Aarburg.
Helena Augusta Blein.
Honorina Maria Blein.
Gerarda Benedictus Blein.
Amalia Mercelina Aarburg.
Claude Lucien Aarburg.
Hermanus Maximi Aarburg.
Nicolaas Boston.
Plantina Theresa Vroom.
Louis Martis Bossu.
Clara Dorothea Houweel.
Poulina Cicilia Houweel.
Julia Houweel.
Eliza Houweel.
William Mat.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Oproeping van Debiteuren.

DE ondergeteekenden Executeuren in den boedel en de nalatenschap van den Heer ELIAS CURIEL, roepen hierby op al de genen, die aan dezen boedel schuldig zyn, om het verschuldigde voor of uiterlyk den 14 der aanstaande maand te komen voldoen; zullende na verloop van dien tyd al de nog aan dezen boedel onvoldane rekeningen, zonder eenig verder uitstel, ter geregtelyke invordering overgeleverd worden.

Curaçao den 31 Maart 1848.

MANUEL PENSO.
MOSE CURIEL.
ELIAS PENSO.
Jb. Abm. JESURUN.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad Heere Straat, Huis No. 41.